

Ontmoeting met een ree! (*Capreolus capreolus*)

Van kinds af aan ben ik een écht hondenmens. Toch wachtte ik met de aanschaf van een hond tot ik hier in de bossen woonde. De tien jaar dat ik in de stad op een appartementje woonde, hield ik me in en beperkte ik me tot vrijwilligerswerk in een dierenkliniek tijdens de weekends. Ik heb immers altijd gevonden dat je ieder wezen moet respecteren en een hond op een appartementje houden terwijl je zelf veel uithuizig bent is simpelweg 'not done' in mijn leefwereld. Hier in mijn eigen stukje bos kan ik mijn hond de bewegingsvrijheid geven die het dier nodig heeft. Dat samen met de tijd dat ik aan het dier kan besteden, maakt dat ik fier mag zeggen dat ik steeds gelukkige, goed opgevoede en rustige honden verkrijg. Zeggen dat een hond je slaafs volgt is een onderschatting van de intelligentie van het dier, ze hebben heus ook wel een eigen persoonlijkheid. Maar feit blijft natuurlijk dat er een verschil is tussen dier en mens en dat je als mens je hond hierin moet leiden. Er zijn nu eenmaal maatschappelijke regels die dienen opgevolgd te worden en vooral hier wringt het schoentje al wel eens. Het groen in ons volgebouwd landje wordt zo schaars dat we er serieus nerveus van worden. En zo krijg je binnen de kortste keren een gekibbel van jewelste: wandelaars willen geen loslopende honden, hondenmensen willen geen ruiters op hun pad, ruiters willen geen honden op hun pad, enz.... Er is gewoonweg te weinig plaats om iedereen tevreden te stellen! De honden in mijn wereld krijgen een zo groot mogelijke vrijheid. De enige beperking ligt in grenzen die hun eigen veiligheid bewerkstelligt en die de vrijheid, de veiligheid en het comfort van mijn medemensen & dieren ook waarborgt. Niet altijd een makkelijk levensmotto! In dit zoeken naar de juiste weg, is het onderwerp 'reeën' een heet hangijzer. Ik hoor immers vaak het argument dat loslopende honden reeën opjagen en ze soms verwonden of doden. Ik moet eerlijk bekennen dat bij het zien van een ree inderdaad wel alle stoppen doorslaan bij een hond. Ik mijd dan ook de plekken waar ik weet dat er veel wild zit, en hou me aan de paden van de wandelroutes, maar is dat genoeg? Deze vraag dwong me op zoek te gaan naar meer informatie over de-

ze feeërieke wezens. Een ontmoeting met een ree is immers een onvergetelijke gebeurtenis. Ze kunnen je verwonderd aanstaren wanneer je ze verrast. Ze betoveren je als het ware...De ree is in Europa de meest voorkomende hertensoort, hij komt voor in bijna geheel Europa, met uitzondering van Ierland, delen van Engeland, Portugal en Griekenland, Noord-Scandinavië en IJsland. Ook in Noord-Turkije en de Kaukasus vinden we reeën. Hij komt voor tot bij het zeeniveau en tot boven de

boomgrens. Hij weet zich zelfs te handhaven in verstedelijkte gebieden en komt zelfs voor in grote stadsparken en groenstroken langs autosnelwegen! In veel streken is hij een echte cultuurvolger geworden, hij eet graag van de door de mens geplante gewassen. De ree is een knabbelaar: hij eet bramen, bessen, twijgen, scheuten, knoppen en loten van struiken en bomen. Ook paddenstoelen en landbouwgewassen staan op zijn menu. 's Zomers voedt hij zich ook met jonge blaadjes, en in de herfst lust hij heel graag de eikels, terwijl knoppen en twijgen 's winters meer worden gegeten.

Hij is vrij selectief en eet enkel de meest voedzame delen van een plant. Tussen eten en herkauwen zit meestal zo'n één (in de zomer) tot twee uur (in de winter). De ree is voornamelijk in de schemering actief. Van september tot april is hij voornamelijk 's nachts actief. Van mei tot augustus is hij ook meer overdag actief en in gebieden waar hij niet wordt verstoord, laat hij zich meer overdag zien. De ree weegt ongeveer 15-35 kg. De vacht van een ree verandert van kleur in de loop van de seizoenen... van grijsbruin in de winter tot oranje in het voorjaar. De neus is zwart, de ogen zijn zwart en de kin is wit. De poten zijn slank en hebben hoeven. De keel is iets lichter van kleur en het achterwerk is witgeel, wat in de winter het duidelijkst zichtbaar is. Deze vlek wordt spiegel genoemd. Het staartstompje valt binnen de spiegel en is daardoor vrijwel onzichtbaar. In de zomer is de spiegel licht geelachtig van kleur, 's winters is hij spierwit en duidelijk groter. De spiegel is van belang voor het bij elkaar houden van de roedel, op de vlucht oriënteert iedere ree zich op de spiegel van de voorganger. Dit speelt vooral 's winters een rol als de reeën in grotere groep leven. Beide geslachten hebben het grootste deel van het jaar een territorium. Meestal overlapt het territorium van een mannetje dat van één of meerdere vrouwtjes. De territoria van mannetjes overlappen elkaar niet. Reeën leven over het algemeen solitair. Soms leven ze in kleine groepjes van een vrouwtje, haar kalveren en soms een bok. Eénjarige reeën kunnen ook in groepjes leven, soms in het gezelschap van oudere bokken zonder een eigen territorium. In de winter zijn reeën minder territoriaal, mogelijk omdat de dieren energie moeten besparen en voedselgebieden moeten delen. Ze kunnen zich dan samenvoegen in kudden van tot wel dertig dieren, met een duidelijke hiërarchie tussen de bokken. Volwassen mannetjes hebben een gewei, met maximaal drie vertakkingen. Het gewei is ongeveer 25 centimeter lang, groeit in de winter en de basthuid wordt afgeschuurd tussen maart en juni. Je ziet dan soms een boom met een beschadigde

schors, dat is dan een veegboom. Gek is dat herten steeds dezelfde boom kiezen, tot die doodgaat, en dan kiezen ze een andere, het is dus geen willekeur. Aan de basis van het gewei zitten een aantal zweet- en talgklieren die een geurstof afscheiden die de reebok in de voortplantingstijd gebruikt. Het gewei doet alleen dienst tijdens de bronsttijd (juli en augustus) als 'statussymbool' en toernooiwapen. Na het einde van de bronsttijd neemt de hoeveelheid van het mannelijk geslachtshormoon testosteron af in het lichaam van de reebok, en dit vormt ook de aanzet tot het afwerpen van het gewei. Dit gebeurt tussen oktober en januari. De voortplanting van reeën is heel bijzonder, ik vond er het volgende over: Na de lente hebben de bokken in juli-augustus een tweede activiteitperiode wegens de bronsttijd. Vooral bij zwoel en onweerachtig weer neemt de agressiviteit van de bokken, die op zoek zijn naar een gezellin, toe. Bij het voorspel van de paring achtervolgt de reebok de reeget met grote snelheid totdat zij zich door hem laat inhalen en tot de paring bereid is. De ontwikkeling van de bevruchte eicel in de baarmoeder stopt in een zeer vroeg stadium en groeit pas eind december tot een embryo uit. De ree is het enige dier met een gewei waarvan een verlengde draagtijd bekend is. Vrouwtjes die in de zomer niet drachtig zijn geraakt, worden in oktober een tweede keer bronstig. Deze dieren hebben geen verlengde draagtijd. In het voorjaar, eind mei, begin juni, worden de kalveren geboren. Een reeget krijgt meestal een tweeling, maar ook eenlingen en drielingen komen voor. Het kalf heeft tot het zes maanden oud is witte vlekken op zijn vacht. Het kalf ligt op een verdeckte plaats op de grond, ze blijven de eerste dagen stil verborgen liggen, de moeder zoekt ze alleen op om ze te zogen. Het kalf is die eerste kwetsbare periode reukloos, daardoor kan het voorkomen dat zelfs een jachthond ze op 2-3 meter kan passeren zonder ze op te merken. Als men bij toeval gevonden reekalfjes aanraakt of optilt dan krijgt het de geur van de mens en veel moederreeën worden dan bang van hun eigen jong en laten het niet meer drinken. Men moet daarom altijd alleen liggende reekalfjes laten liggen, want

ze zijn zelden in de steek gelaten en hun moeder is vast in de buurt op zoek naar voedsel. Jonge kalveren worden zo'n zes tot tien keer per dag gezoogd voor enkele minuten, oudere kalveren slechts twee tot drie keer per dag. De rest van de tijd zijn de kalveren alleen. Tweelingen worden meestal apart van elkaar gezoogd, zo'n twintig meter uit elkaar. Na twee maanden eet een kalf ook gras en na 6-10 weken is de zoogtijd voorbij. Het kalf blijft bij de moeder tot ze het volgende jaar weer kalveren werpt, waarna het wordt weggejaagd. Het is om deze reden dat je vaak zwerfjagers ziet rondwalen... ze zijn een beetje ontredder op zoek naar een nieuw leefgebied, zonder hun moeder. Het kalf zelf is na veertien maanden geslachtsrijp. De ree wordt maximaal twintig jaar oud, maar de meeste dieren worden in het wild slechts zeven of acht jaar oud. Vrouwtjes worden iets ouder dan mannetjes. In Europa na de tweede wereldoorlog was de ree relatief zeldzaam in Vlaanderen. Pas na het invoeren van een strengere jachtwetgeving in 1971-1972, is de populatie beginnen toenemen in plaats van afnemen en sindsdien zijn de aantallen sterk gestegen. Omdat de ree vrij rondloopt, is het verkeer één van de grootste doodsoorzaken. Ze worden ook nogal eens opgeschrikt door loslopende honden en dan bekopen ze dat soms met hun leven, als ze tijdens hun vlucht een drukke straatweg oversteken. Toch is de populatie van de ree hierdoor niet in gevaar want hun aantal groeit nog steeds. De jagers moeten de populatie zelfs in bepaalde streken binnen de perken houden, rekening houdend met de grootte van hun biotoop. In België is het nu zo dat de jager na de tellingen bij de WBE (wildbeheerseheid) moet aangeven hoeveel ree-wild er zich in zijn jachtrevier bevindt. Zo krijgen ze een toegelaten afschot. Om te zorgen dat men zich hieraan houdt, worden er ree-bandjes uitgereikt die na het afschot van de ree rond de hals bevestigd moeten worden en die één keer vast, ook niet meer los gemaakt kunnen worden. Wat ik voor mezelf kan besluiten na dit kleine onderzoek, is dat het ree-bestand op zichzelf, niet echt in gevaar is. Voornamelijk omdat zijn natuurlijke vijanden zoals de Euraziatische lynx, de wolf en de Bruine beer in deze habitat (voorlopig) totaal ontbreken. Hét grote probleem is de verdwijning van de territoria... er is te weinig groen voor ons allemaal. Met deze nieuwe kennis, ga ik mijn hondenwandelingen zonder gewetensbezwaar blijven voortzetten, maar hou ik me - nog meer dan voorheen - toch aan enkele strikte regels:

- Ik vermijd te gaan wandelen bij schemering, aangezien de reeën dan het meest actief zijn.
- Ik kom niet op terreinen die verboden zijn voor de hond, op de Kalmthoutse heide is dit zéér duidelijk aangegeven. Het zijn meestal gebieden waar de schapen grazen op de Heide. Deze gebieden zijn afgerasterd, maar reeën storen zich weinig aan de rasters, ze springen over de draden.
- Ik hou me aan de paden die veelvuldig gebruikt worden, omdat het risico op verstoring daar, door de grote drukte van andere wandelaars, zeer beperkt is.
- En last but not least: ik houd mijn hond te allen tijde tijdens mijn wandelingen aan de leiband!

Met een beetje respect voor mekaar kunnen we met zijn allen genieten van onze groene leefwereld.

Men zegge het voort. *(bijdrage van Carine Schelkens)*

Reacties over het fort van Ertbrand

Dag Louis, als bijdrage voor de vraag wat er met dat fort in Kapellen gebeurd is juist na de tweede wereldoorlog. Ik was toen 9 jaar oud en herinner me dat gedurende het jaar na de oorlog elke week op dezelfde dag rond de middag er door de ontmijningsdienst oorlogstuig uit de streek tot ontploffing werd gebracht (springstof, mijnen, bommen en granaten...) Alle burgers van de streek waren verwittigd dat het de ontmijningsdienst was die dat spul onschadelijk maakte in het fort van

de Ertbrand. Het was telkens één knal die we goed herkenden die vanuit de richting van dat fort kwam.

(ingezonden door Frans Overlaet)

Beste Tony, in de maanden Juli en Augustus 1940 zwierf ik samen met mijn broer en enkele vrienden hier rond. In de grachten en omgeving ervan lag het vol met munitie, o.a. obussen, kogels, mitrailleurbanden enz. Blijkbaar hadden we toen een bijzondere engelbewaarder. Pas later begreep ik hoe we er wel eens niet meer hadden kunnen zijn. In het fort woonde er toen een tijdje een gezin met 2 zoontjes van ± 10 en 11 jaar. Waarschijnlijk was de woning van deze mensen beschadigd door de oorlog en zijn ze na herstel hiervan huiswaarts gekeerd. In de Galgenstraat een beetje ten noorden van het fort lag een jonge Duitse soldaat begraven, Franz Schmit, amper 19 jaar oud. Bij hem thuis zullen ze het bericht ontvangen hebben, dat hij op het veld van eer gesneuveld was. In latere jaren kwamen wij daar wel eens vissen op stekelbaars. We zijn er nooit een levende ziel tegen gekomen. Beste Tony, ik hoop, dat we je hiermee een beetje verder geholpen hebben. Veel succes! *(ingezonden door Louis Verpraet)*

Sjouwke van “den hoek”

Zeventig jaar geleden, ongeveer, had ik eens een babbel met een oude huisarts van Kalmthout. Hij had een cliënte, die in een oud klein huisje op de Achterste hoeve, kouwe hei op “den Hoek” woonde. Zij was niet getrouwd, maar toch ging zij voor de vierde maal het leven schenken aan een

nieuwe baby. Onze huisarts werd er weer bij geroepen: en zoals gewoonlijk verliep alles zeer vlot. Het was weer een jongen! De arts zei tegen haar “maar Sjouwke, waarom doet gij dat toch, zonder gehuwd te zijn “. Sjouwke antwoordde: “mijnheer doctoer, kinderen moet ge op tijd kopen, maar trouwen kun de altijd nog...”. Onder de oorlog leerde mijn vader een van deze zonen(de Sus) kennen. Hij bestelde daar regelmatig een konijn. En steeds op de dag van de afspraak werd het geleverd. Fazant behoorde ook tot de mogelijkheden: want iedereen, die aan een boskant

woonde, kon toen stropen. Tijdens de oorlog waren veel levensmiddelen gerantsoeneerd en alleen met zegeltjes te verkrijgen. Maar voor de konijnen van “de Sus” waren die niet nodig en ...ze waren bovendien biologisch gekweekt op onze heide...en een welkome aanvulling op ons schaarse rantsoen vlees.

(bijdrage van Louis Verpraet, foto van de “kouwe hei”. Op 1 januari 1977 werd Kalmthoutse Hoek bij Essen gevoegd op een paar straten na, die bleven onder Kalmthout. Zo ook de “kouwe hei”, in de omgeving van de Achterstehoevestraat. Op Kalmthoutse Hoek noemen ze dit deel de “kauw hai”)

21 juli: Nationale feestdag

Dit jaar op 17 juli zal het exact 89 jaar geleden zijn de Leopold van Saksen-Coburg zijn intrede deed

in België. Op 16 juli 1831 kwam hij per boot toe vanuit Dover (Engeland) in het Franse Calais. Daags nadien reisde hij met een koets naar De Panne. De volgende dagen reisde hij onder andere via Brugge en Gent verder het land in. Op 21 juli legde hij op het koningsplein in Brussel de grondwettelijke eed af als eerste koning der Belgen. Op de nationale feestdag worden verscheidene ceremonies gehouden om het af-

leggen van deze eed te herdenken. De koning en andere leden van de Belgische Koninklijke familie wonen in de voormiddag het “te Deum” bij in de kathedraal van Sint-Michiel en Sint-Goedele te Brussel. Deze dienst wordt andere jaren ook bijgewoond door leden van de politieke instellingen van het land, ambassadeurs en vertegenwoordigers van diverse Europese instellingen. In de namiddag is er normaal het nationaal defilé voor het Koninklijk Paleis, zowel burgerlijk als militair. Of

ook dit jaar al deze plechtigheden zullen doorgaan moeten we nog afwachten, ook hier spelen de corona-toestand parten. Traditioneel houdt de Koning de avond voor 21 juli een officiële toespraak welke door de nationale radio en TV tot bij de bevolking wordt gebracht. Gezien België in 1830 zijn onafhankelijkheid uitriep is dit al de 190ste verjaardag van ons landje. Als het politiek dezelfde richting blijft uitgaan kan het Koninkrijk België binnen 10 jaar zijn 200ste verjaardag vieren. Onze huidige Koninklijke familie, met Koning Pilip en Koningin Mathilde aan het hoofd, is ondertussen druk doende om hun dochter Elisabeth voor te bereiden. Zo kan zij binnen afzienbare tijd haar vader kan opvolgen als 8ste staatshoofd en eerste koningin van ons land.

Opnieuw Sport in Kalmthout: een koers op Nieuwmoer!

De coronamaatregelen hebben heel wat invloed gehad op het wielrennen. Sinds 1 juli mag er terug gekoerst worden. Cycling Vlaanderen was vragende partij naar organisatoren toe om vooral jonge renners de gelegenheid te geven te koersen. Deze uitnodiging ging in Kalmthout niet in dovemans oren. Samen met het WAC

team en met de steun van de gemeentelijke sportdienst wordt op zondag 26 juli gekoerst op een omloop in Nieuwmoer. Aan de start alvast één Kalmthoutenaar, Tuur Jacobs (foto hiernaast). Hij koerst om 15u30 bij de junioren. Vooraf, om 13u, is er een wedstrijd voor nieuwelingen. Beide koersen worden ingericht volgens de geldende corona-maatregelen. Voor organisator Wieka VZW is dit meteen een generale repetitie voor de wedstrijd die er twee weken later (7 augustus) in Heide aankomt. Het gebeuren heeft plaats in het centrum van Nieuwmoer met vertrek en aankomst aan café De Kroon. Supporters zijn welkom (max. 400 aanwezigen) maar moeten zich houden aan de geldende coronamaatregelen.

Stel je eens voor....:

Je wordt in het jaar 1900 geboren. Als je 14 jaar wordt, begint de eerste wereldoorlog en deze eindigt deze als je 18 bent, met een saldo van 22 miljoen doden. Kort daarna verschijnt een wereldwijde pandemie, de Spaanse griep, waarbij 50 miljoen mensen omkomen. Je leeft gelukkig nog en

PAS OP voor de SPAANSCH GRIEP	
<p>In de bureelen laat men het rooken toe, tot ontsmetting der keel. Het beste ontsmettingsmiddel is MALVA-PASTILLEN, 2 fr. de doos</p> <p>In het begin in 1918, raadde men ons aan een matig glas Rhum of Cognac. Alcool versterkt het hart. LEVENS-WIJN 9 + 1 fr. de flesch 5 + 0.75 fr. halve flesch</p> <p>is een lekkere borrel, en geeft bovendien nog eetlust, doet alle misserle vergeten, doet u vet worden en goed slapen. 1251</p>	<p>APOTHEKEN : De Biekorf 38, Lange Dijkstraat, 38 De Beul V. D. Weyer V. D. Berghe Kievitsstraat Van Sull Weyckmans</p>

je bent 20 jaar oud. Als je 29 jaar bent, overleef je de wereldwijde economische crisis die begon met de ineenstorting van de New Yorkse beurs. Dat veroorzaakte wereldwijd inflatie, werkloosheid en hongersnood. Ondertussen, als je 33 bent, komen in Duitsland, de nazi's aan de macht. Als je 39

bent, valt Duitsland Polen binnen en begint de tweede wereldoorlog. Je bent uiteindelijk 45 jaar oud als de tweede wereldoorlog eindigt. Saldo: 60 miljoen doden. 6 miljoen Joden sterven in de Holocaust. Jij leeft gelukkig nog..... Als je 52 jaar oud bent, begint de Koreaanse oorlog. Als je 64 jaar oud bent, beginnen de Amerikanen de oorlog in Vietnam. Je wordt al 75 jaar oud als deze oorlog eindigt. Je leeft gelukkig nog steeds.....Nu..... een in 1980 geboren jongen denkt dat zijn

grootouders geen idee hebben hoe moeilijk het leven is, maar ze hebben verschillende oorlogen en rampen overleefd, om nog niet te spreken over de beperkingen tijdens de eerste oliecrisis begin jaren zeventig. Vandaag vinden we alle comfort in een nieuwe wereld maar jammer genoeg midden in een nieuwe pandemie. Mensen klagen dat ze wekenlang thuis moeten blijven. Terwijl ze elektriciteit, mobiele telefoons, eten, warm water en een beveiligd dak boven hun hoofd hebben. Niets van dat alles bestond toen in deze tijden. Maar ....de mensheid heeft die omstandigheden overleefd en ze hebben hun levensvreugde nooit verloren. Vandaag klagen we omdat we mondkmaskers moeten dragen om winkels binnen te komen. Een kleine verandering in ons denken en mentaliteit kan wonderen doen. We gaan jullie en mij bedanken die nog in leven zijn en we gaan al het nodige doen om elkaar te beschermen en te helpen. Kunnen we over deze boodschap eens nadenken?

(bijdrage van Eddy De Block, Heidestatiestraat)

De naam MONIDA!

In het artikel "over Arseen, den douaan" in ons vorig krantje had Louis Verpraet het over de benaming "Monida" van de gekende zaak in Heide. Bakker Buyens gebruikte inderdaad letters van de voornamen van zijn dochters om zijn zaak te benoemen. Maar helemaal juist heeft Louis Verpraet dit niet weergegeven, om deze reden stuurde enkele mensen een reactie: MO komt van Monique, NI van Nicole en DA van Frieda.

Vraag van Koen Cassimon

Paul Lion vertelt over zijn schoonvader die conciërge was in het parochiecentrum. Hij is echter ook de eerste cafébaas geweest van 't Centrum. Zou er nog iemand weten wanneer het café voor het eerst geopend werd?

Bijkomende verhaal in verband met Arseen, den Douaan!

Dit is een echt en authentiek ware verhaal. De Putse-Moer ligt ongeveer 1/3 op Belgische grondgebied, en ongeveer 2/3 op Nederlandse grondgebied. In 1952 was ik nog een peuter van amper 12 jaar. De douaniers, meestal met zijn twee, waren dikwijls op de Putse-Moer op hun favoriete plaatsen van wacht. De namen van de douaniers zijn mij niet bekend. De douaniers kende zeer goed mijn vader. Toen reed mijn vader met een wagen Mercedes 190 SL. Bij het rijden, droeg hij

meestal een pet. De douaniers wisten dat. Op een dag, verkocht mijn vader de wagen Mercedes. De douaniers wisten dat niet. Een slimme smokkelaar kocht de wagen Mercedes 190 SL. Als hij reed in zijn Mercedes door de Putse-Moer, droeg hij ook een pet. Mijn vader heeft me wel vertelt dat hij een wielrenner was. De naam van de wielrenner is mijn niet bekend. Gedurende enkele maanden reed de smokkelaar doorheen de Putse-Moer in de Mercedes vol geladen met boter, sigaretten, cigarillo's, en dit langsheen de

douaniers die dachten dat het mijn vader was... Grappig... Op een dag, de Mercedes vol geladen met gesmokkeld goederen, reed deze zich vast op de Putse-Moer. De smokkelaar werd gepakt.

(ingezonden door Philippe Meurise) van de redactie: zou het hier over de Sok kunnen gaan?

Hoe men een "huisje op de hei" bouwde!

Hoog groeit het niet en veel plaats neemt het niet in want zijn bewoner heeft slechts geringe behoeften en verblijft weinig binnenhuis. Maar stevig staat het, meer in de grond dan erop want 't kan er stuiven op de hei bij storm en onweer. Zie toe hoe Peer-Janszoon ijverig de eikenstammen, dikke en dunne, daartoe lang geleden uit het bos gehaald, gaaf hakt met de bijl tot min of meer effen balken. Die zullen de wanden stevigheid bezorgen en het dag schragen. Reeds liggen de teenen, overlans gespalkte takken van wilg, hazelaar of berk klaar om tussen de balken te worden gevlochten. Leem om de wanden aan te smeren en de vloer aan te leggen vindt Peer hier en daar wel. Op straat mag hij hem niet steken, dat verbiedt de dorpskeure of het plaatselijk

reglement van de politie. Riet voor het dak vindt hij voldoende aan de boord van het ven en graszoden om de nok te bevestigen liggen er maar voor het steken. Had hij nu nog maar enkele

planken. Zie ginder aan de kapel wordt een boom omgezaagd. Bij middel van den "bok", een reusachtige driepikkel van windas en stevige kempen koorden voorzien, wordt de boom na ontschorsing, omhoog gewerkt tot op twee reusachtige schragen van wel twee meter hoog. Met ijzeren haken slaat men de boom daarop vast, vervolgens wordt het hijstoestel weggenomen. Eén der zagers klimt op de schragen. Hij heeft een koord bij zich die hij in opgelost roet zwart heeft gemaakt. Hij spant deze strak over de

boom, neemt ze in het midden tussen wijsvinger en duim, haalt ze even naar zich toe en laat ze dan plots op de boom neerpletsen. Zo wordt een zwarte lijn afgetekend. Zo wordt de boom verder verdeeld in regelmatige lijnen volgens bepaalde afstanden in duimen uitgedrukt. Na vangt het zagen aan. Eén der zagers staat ongeschoeid boven op den boom en de andere daaronder. Regelmatig trekken beide mannen, de ene omhoog, de andere naar omlaag, de grote scherpzaag door het hout. Zo zal Peer-Janszoon weldra over de nodige planken beschikken om deuren en ramen te timmeren. Zo groeide een huisje op de heide uit die schijnbaar armoedige heide. De heide zat eigenlijk vol rijkdom voor het Kempisch boerke.

(overgenomen en wat herwerkt, uit het boek "Kalmthout door de eeuwen heen" van Jos Vorsselmans)

40 jaar "'the right Plastic"'? Klopt dit wel?

Op de foto, die uit de archieven opgedoken is, staat een groep mensen onder een bord, waarop 40 in een lauwerkrans staat. De heer Karel Van Roy en zijn echtgenote zijn hierop duidelijk te herkennen. De omgeving laat vermoeden, dat deze foto genomen is op de werven van de fabriek "The right Plastic" in Heide. Karel Van Roy was immers de stichter en de eigenaar van deze fabriek en de groep mensen zijn hoogst waarschijnlijk werknemers. De familie Van Roy heeft in de jaren 1930 een woning gebouwd op het einde van de Max Temmermanlaan, ongeveer 100m van het kruispunt met de Putsesteenweg. Hier verbleven zij in het weekend en in de schoolvakantie's. Pas na de oorlog vestigde het gezin zich definitief in Heide Kalmthout. Vader Van Roy had een leidinggevende functie in de Eternit-fabriek van Kapelle-op-den-Bos, en is er zelfs enkele jaren burgemeester geweest. Uit al het geen wat ik over deze familie weet, ik heb ze goed gekend, durf ik besluiten, dat de foto niet genomen werd bij het 40jarig bestaan van de fabriek, want die werd pas begin van de jaren 1950 opgericht. De eerste werknemer, die aangenomen werd in 1953, leeft nog en ken ik persoonlijk zeer goed, hij getuigt dit. Het gezin Van Roy telde 4 dochters, zij zijn ongeveer van onze leeftijd; mijn ouders zijn gehuwd in 1925; ik denk, dat 1924 vermeld op de plaat, best het huwelijksjaar van Karel Van Roy en zijn echtgenote zou kunnen zijn. In 1964 was dat waarschijnlijk een feestje voor de werknemers, om hun 40 jaar huwelijk te vieren. *(reactie van Louis Verpraet)*

Heide vertelt is een tijdelijke uitgave

Redactie: Louis van den Buijs
vandenbuijslouis@gmail.com

0477/22.24.81

Eerder verschenen krantjes kan je downloaden via www.binkalmthout.be